Nr. 5. Lwów, 15. maja 1927 r. Rok VII.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LWOWSKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika urzędowego": Lwów, Urząd Wojewódzki.

Cena numeru pojedynczego 30 groszy. „Dziennik urzędowy" przyjmuje ogłoszenie instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za wiersz jednoszpaltowy 10 groszy, najmniej 1 Złp.

IV. WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

L. AR. 7174/27.

Lwów, 11 maja 1927.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu reskryptem z 5. maja br. Nr. OB. 1473 oznajmiło co następuje:

1) W sprawie opłat stemplowych od podań, wnoszonych przez konsulaty państw obcych, wydany będzie osobny okólnik po uzgodnieniu go z Ministerstwem Spraw Zagranicznych.

2) a) Podania, wnoszone — zgodnie z właściwemi przepisami — do urzędów samorządowych oraz świadectwa, wydawane przez te urzędy, nie podlegają opłatom stemplowym, przewidzianym w rozdziale trzydziestym względnie trzydziestym pierwszym ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) także wówczas, gdy sprawa należy do poruczonego zakresu działania urzędu samorządowego. Zasadę tę stosuje się również do tych podań, wniesionych zgodnie z właściwemi przepisami do urzędu samorządowego, które następnie urząd ten przesyła urzędowi państwowemu celem merytorycznego załatwienia (art. 140, ustęp drugi),

b) Natomiast podanie, które mylnie wniesiono do urzędu samorządowego, a które urząd samorządowy przesyła właściwemu urzędowi państwowemu — zamiast zwrócić je petentowi — podlega opłacie stemplowej na rzecz Państwa wedle przepisów ogólnych; w razie nieuiszczenia opłaty może jej zażądać dopiero urząd państwowy.

c) Od podań, które wedle zasad powyższych nie podlegają opłacie stemplowej, może władza samorządowa na zasadzie art. 27 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) — wprowadzić i pobierać własne opłaty.

Wojewoda: *Dr. Garapich.*

VI. WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

L. RW. 2169 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 26. kwietnia 1927 r.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Lwowskiego z dnia 26. kwietnia 1927 L. RW. 2169 ex 1927 o środkach ochronnych przeciw zawleczeniu zarazy płucnej bydła rogatego.

Ze względu na wygaśnięcie zarazy płucnej bydła rogatego w Województwie Wołyńskiem wyłączam to Województwo z obszaru, ustanowionego rozporządzeniem z 5. listopada 1925 L. RW. 9635 ex 1925, część I, z którego przywóz i wprowadzanie bydła rogatego pieszo na obszar Województwa lwowskiego są zakazane.

Inne postanowienia przytoczonego rozporządzenia obowiązują nadal.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w życie.

Wojewoda: w z. *Eckhardt.* w. r.

L. RW. 2077 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 12. maja 1927 r.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody lwowskiego z dnia 12. maja 1927 r. L. RW. 2077 ex 1927, tyczące się zniesienia ograniczeń obrotu zwierzętami racicowemi, zarządzonych rozporządzeniem z dnia 22 października 1925 r., L. RW. 9390 ex 1925 z powodu pryszczycy w Województwach Kieleckiem, Lubelskiem i Wołyńskiem.

Ze względu na obecny stan pryszczycy w Województwach Kieleckiem, Lubelskiem i Wołyńskiem — uchylam rozporządzenie z dnia 22. października 1925 r. L. RW. 9390 ex 1925.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15-go maja 1927 roku.

Wojewoda: w z. *Eckhardt.* w. r.

L. RW. 2674 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 6. maja 1927 r.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody lwowskiego z dnia 6. maja 1927 r. L. RW. 2674, w sprawie ładowania surowców zwierzęcych na stacjach kolejowych.

Uchylając rozporządzenie z dnia 1. listopada 1926 r., L. RW. 5975 w sprawie ładowania surowców zwierzęcych na stacjach kolejowych, zarządzam na zasadzie §. 2. ustęp 3 ustawy z dnia 6. sierpnia 1909 r., (Dz. p. p. Nr. 177) co następuje:

1) załadowywanie i wyładowywanie surowców zwierzęcych (surowe skóry, żołądki i jelita) lub składanie ich na rampach kolejowych, służących do ładowania zwierząt oraz w ich najbliższem sąsiedztwie, tudzież w magazynach służących do przyjmowania mięsa jest zabronione.

Wyjątek stanowi rampa kontumacyjna na stacji kolejowej Lwów- Podzamcze—rzeźnia, na której w jednym z oddziałów, wyznaczony przez kierownika tutejszego Oddziału weterynaryjnego można wspomniane surowce załadowywać pod warunkiem, że będą pochodzić ze zwierząt zabitych w rzeźni miejskiej we Lwowie i że po każdorazowem użyciu tej rampy będzie przeprowadzona jak najdokładniejsza dezynfekcja pod nadzorem fachowem na koszt strony.

Przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia — karane będą według przepisów rozdziału VIII powołanej wyżej ustawy.

Wojewoda: w z. *Eckhardt.* w. r.

L. RW. 2788 ex 1927.

We Lwowie, dnia 13. maja 1927 r.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody lwowskiego ustanawiające stację kolejową Zbydniów stałą stacją do ładowania zwierząt.

Na zasadzie §. 11. ustawy z dnia 6. sierpnia 1909 r., (Dz. p. p. Nr. 177) o zapobieganiu i tępieniu zaraźliwych chorób zwierzęcych i odnośnego rozporządzenia wykonawczego z dnia 15. października 1909 (Dz. p. p. Nr. 178) ustanawiam w porozumieniu z dotyczącą Władzą Kolejową stację kolejową Zbydniów leżącą na linji Dębica-Rozwadów-Przeworsk stałą stacją dla ładowania i wyładowywania zwierząt domowych bez specjalnego na to pozwolenia od Władzy politycznej powiatowej.

Rozporządzenie to wchodzi natychmiast w życie.

To się podaje do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: w z. *Eckhardt* w r.

L. RW. 2670 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 13. maja 1927 r.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody lwowskiego regulujące obrót i handel zwierzętami kopytowemi i racicowemi na obszarze Województwa.

Ze względu na obecny stan zaraźliwych chorób zwierzęcych, uchylam obowiązujące dotychczas zarządzenia byłego Namiestnictwa, a mianowicie:

1) obwieszczenie z dnia 16. marca 1914 L. XVII 34/1, dotyczące obrotu handlowego trzodą chlewną;

2) obwieszczenie z dnia 8. lutego 1916 L. XVII 9743 w przedmiocie ograniczenia obrotu zwierzętami racicowemi i końmi;

3) obwieszczenie z dnia 9. sierpnia 1919 L. XVII — 43032/2063 w przedmiocie ograniczenia obrotu końmi, oraz zarządzenia Urzędu Wojewódzkiego;

4) z dnia 14. grudnia 1922 L. 3605/2/VII/4 o środkach ochronnych przeciw zawlekaniu i rozwlekaniu zaraźliwych chorób zwierzecych;

5) z dnia 6. czerwca 1925 L. RW. 6204 i 21. czerwca 1926 L. RW. 2816 w sprawie pędzenia pieszo bydła rogatego do Lwowa, oraz

6) z 30 marca 1926 L. RW. 1201 w sprawie ulg przy przewożeniu zwierząt hodowlanych koleją;

a natomiast wobec niebezpieczeństwa zawlekania i rozwlekania zaraźliwych chorób zwierzęcych, zarządzam na zasadzie §§. 2, 8, 9, 10, 11, 15, 22, 23 i 24 ustawy z dnia 6. sierpnia 1909 r., (Dz. p. p. Nr. 77) i rozporządzenia wykonawczego z dnia 15 października 1909 (Dz. p. p. Nr. 178).

I.

a) Zwierzęta domowe należące do rodzaju przeżuwaczów (bydło rogate, bawoły,owce i kozy), kopytowych (konie, osły, muły i osłomuły) i świń muszą być w obrocie zaopatrywane w paszporty wydane w miejscu pochodzenia zwierząt przez organa do tego uprawnione na drukach pobranych od władzy politycznej powiatowej i opiewające na imię i nazwisko ich posiadaczy.

Paszporty mają być wypełniane jak najdokładniej we wszystkich rubrykach w ten sposób, aby tożsamość zwierząt każdym razem dała się łatwo sprawdzić.

Zwierzęta wprowadzone w obrót bez przepisanego paszportu alboteż za paszportem nieważnym z powodu przedawnienia lub niedokładnie opisane w paszportach mają być, gdziekolwiek będą napotkane, bezwarunkowo kwestjonowane, odosobnione i traktowane po myśli końcowego ustępu rozporządzenia wykonawczego do §. 8. ustawy z dnia 6. sierpnia 1909 r. (Dz. p. p. Nr. 177 i 178).

b) Zwierzęta kopytowe (konie, osły, muły i osłomuły) i racicowe (bydło rogate, bawoły, owce, kozy i świnie) wolno z zachowaniem obo-

wiązujących przepisów kupować i sprzedawać tylko na targach na zwierzęta i w konsentowanych stajniach handlowych. Kupno względnie sprzedaż w czasie targów może się odbywać tylko na targowicach na zwierzęta domowe, a kupowanie względnie sprzedaż takich zwierząt poza obrębem targowicy (na drogach, placach, w domach zajezdnych i t. p.) jest wzbronione.

c) Tak samo wzbronione jest pędzenie zwierząt pieszo przez większe przestrzenie.

Zwierzęta doprowadzone z jednego powiatu politycznego na targowicę znajdującą się w sąsiednim lub trzecim powiecie politycznym, także przywiezione koleją z dalszych powiatów wolno odpędzić z tej targowicy do miejscowości położonej w powiecie politycznym bezpośrednio graniczącym lub trzecim, jeżeli są zaopatrzone w legalne paszporty zwierzęce z klauzulą komisji targowej i podpisem lekarza weterynaryjnego. Władze polityczne powiatowe mogą jednak w wypadkach zasługujących na uwzględnienie udzielić wyjątkowo pozwolenia rolnikom lub hodowcom nietrudniącym się handlem zwierzętami na przeprowadzenie także do dalszych powiatów zwierząt przeznaczonych do użytku we własnem gospodarstwie.

Z targów na bydło rzeźne nie mogą się zwierzęta dostawać pod żadnym pozorem do dalszego obrotu, lecz muszą być odpędzone wprost do miejsc uboju i tam poddane rzezi.

d) Kupno i sprzedaż zwierząt kopytowych i racicowych przez handlarzy, rzeźników i masarzy sposobem krążenia od miejscowości do miejscowości i od zagrody do zagrody oraz na obejściach gospodarskich jest wzbronione.

Kupno jednak zwierząt kopytowych i racicowych na obejściach gospodarskich dozwolone jest — pominąwszy wypadki rzezi z konieczności — tylko rolnikom i hodowcom wyłącznie dla potrzeb własnego gospodarstwa, jednak przy zachowaniu przepisów o obrocie temi zwierzętami i za zezwoleniem naczelnika gminy danej miejscowości, który może je wydać tylko wówczas gdy niema przeszkód sanitarno-weterynaryjnych.

Paszporty na nabyte w ten sposób zwierzęta muszą być zaopatrzone klauzulą naczelnika gminy miejsca nabycia zwierząt zawierającą imię i nazwisko nabywcy, miejsce przeznaczenia zwierząt oraz stwierdzającą, że zwierzęta przeznaczone są na chów względnie dla potrzeb gospodarstwa.

Władze polityczne powiatowe mogą wyjątkowo zezwolić rzeźnikom na kupno zwierząt racicowych rzeźnych na obejściach gospodarskich przy zachowaniu wskazanych środków ostrożności oraz pod warunkiem, że przed wyprowadzeniem tych zwierząt z miejsca pochodzenia miejscowy oglądacz zwierząt sprawdzi każdym razem niepodejrzany stan zdrowia zwierząt w danem obejściu i okoliczność tę uwidoczni na paszportach powołując datę i liczbę zezwalającego reskryptu władzy politycznej powiatowej na kupno i wyprowadzenie zwierząt.

e) Zwierzęta kopytowe i racicowe przewożone koleją podlegają bez względu na wiek, ilość sztuk i odległość stacji wyładowania przepisanym oględzinom ustanowionego lekarza weterynaryjnego tak przy załadowaniu jak i wyładowaniu.

Wyjątek stanowią zwierzęta h o d o w l a n e w ilości do 3 (trzech) sztuk legitymowane prócz prawidłowych paszportów także świadectwem pochodzenia wydanem przez Towarzystwo gospodarskie na wschodnią Małopolskę we Lwowie, względnie przez Towarzystwo rolnicze w Krakowie stwierdzającem, że są rzeczywiście zwierzętami hodowlanemi, które w stacji końcowej mogą być wyładowane bez interwencji lekarza weterynaryjnego.

Skierowywanie przesyłek zwierząt nadanych na obszarze tutejszego Województwa do innych stacji, aniżeli to zaznaczył na dokumentach przewozowych i w protokole oględzin lekarz weterynaryjny, jest wzbronione; zmiany takiej nie wolno uskutecznić następnie ani w stacji nadawczej ani też w czasie transportu (t. zw. przekartowywanie).

Do przewozu koleją wolno przyjmować tylko zwierzęta legitymowane paszportami odpowiadającemi ściśle wymogom ogólnej ustawy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych. Zwierząt nadchodzących z zagranicy nie można przewozić w tym samym wagonie razem ze zwierzętami krajowemi, a zwierząt przeznaczonych na rzeź ze zwierzętami użytkowemi lub hodowlanemi.

II.

Handlem zwierzętami kopytowemi (końmi, osłami, mułami, osłomułami) oraz zwierzętami racicowemi (bydłem rogatem, bawołami, owcami, kozami i nierogacizną) zajmować się mogą tylko osoby, które posiadają kartę przemysłową i rozporządzają konsentowanemi stajniami (chlewami) handlowemi.

Handlarzom zwierzętami, rzeźnikom, masarzom, ich pomocnikom, mniszkarzom i wogóle osobom, które wskutek swego zatrudnienia wchodzą w styczność z obcemi zwierzętami, ze zwłokami zwierząt lub z odpadkami i wytworami zwierzęcemi, nie wolno bez specjalnego pozwolenia, (vide I, ostatni ustęp punktu d) wchodzić do obcych stajen, chlewów i ubikacji, w których trzyma się zwierzęta kopytowe i racicowe ani też na pastwiska, gdzie te zwierzęta się znajdują.

Zakaz ten nie odnosi się do rzeźników i masarzy w wypadkach zakupna na obejściu lub pastwisku zwierząt, które mają być poddane rzezi z konieczności.

III.

Na obszarze Województwa lwowskiego nie wolno puszczać nierogacizny samopas — t. j. bez należytego dozoru (wałęsanie).

IV.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku urzędowym lwowskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Przekroczenia tego rozporządzenia — o ile nie podpadają pod przepisy ustawy przemysłowej karane będą według rozdziału VIII ustawy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych z dnia 6-go sierpnia 1909 r. (Dz. p. p. Nr. 177).

To się podaje do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: Dr. *Garpich.*

VII. WYDZIAŁ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

L. OS. 6007 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 5. maja 1927 r.

OKÓLNIK!

Do wszystkich Panów Starostów Województwa lwowskiego oraz Pana Prezydenta kr. st. miasta Lwowa.

Według doniesienia kompetentnych Władz: 1) Wincenty Kobylański, syn Szczepana i Anny, ur. w r. 1869, z Łodzi, 2) Mateusz Kocan z Przybyszówki (pow. Rzeszów), 3) Pogonowicz Michał, syn Tomasza i Magdaleny, ur. w r. 1874 z Łodzi, 4) Czajkowski Kazimierz, syn Józefa i Marjanny, lat 21, z Lubliny (pow. Konin, woj. łódzkie), 5) Aleksander Dręgacz, ur. w r. 1901 w Stanisławowie s. Józefa i Antoniny, (woj. stanisławowskie), 6) Róża Rozenkranz także Marjem zwana, c. Leizora i Sary z Horodenki lat 36 licz. (woj. stanisławoskie), 7) Jan Barącz ur. w r. 1898 i przynależny do Broszniowa p. Dolina (woj. stanisławowskie), 8) Jakibiuk Teodor s. Iwana i Justyny ur. w r. 1905 w Brusturach —powiat Kosów (woj. stanisławowskie), 9) Andrzej Palijczuk s. Kościa ur. w r. 1909 w Brusturach p. Kosów (woj. stanisławowskie), 10) Józef Gregoryszczuk s. Antoniego i Katarzyny ur. w r. 1901 w Dąbrowie, powiat Wieliczka, zam. w Pistyniu pow. Kosów (woj. stanisławowskie), 11) Marcinkowski Jan, syn Józefa i Anny, ur. w r. 1909 z Łodzi, 12) Grabarczyk Władysław, syn Franciszka i Anny, ur. w r. 1875, z Łodzi, 13) Kubat Jan syn Jana i Marjanny z żoną Józefą, córką Barbarą, ur. w r. 1904, z Łodzi, 14) Zygmunt Seget, ur. w r. 1901 z Sambora, 15) Wolf Ber Margulies f. Gutman, syn Mozesa i Sary, ur. w r. 1878, z Bzowicy (pow. Zborów, woj. tarnopolskie), 16) Tryt Stanisław, syn Adama i Zofji, ur. 1904 przynależny do gminy Żelichów pow. Dąbrowa (woj. krakowskie), 17) Wojtalewicz Mieczysław, przynależny do gminy Wojtowa pow. Gorlice (woj. krakowskie), 18) Duda Jan, syn Tomasza i Katarzyny ur. 1895, przynależny do gminy Dąbrowica, pow. Dąbrowa (woj. krakowskie), 19) Jan Małek, s. Urszuli, ur. w r. 1890 z Ulanowa (pow. Nisko), 20) Franciszek Owczarczyk, syn Jana, ur. w r. 1890, z Ulanowa (pow. Nisko), 21) Jan Wlekły, ur. w r. 1894, z gminy Czacz (pow. śmigielski, woj. poznańskie), 22) Jan Tatarewicz, syn Jana i Anny, ur. w r. 1903 ze Lwowa, 23) Marja Szulżycka, córka Ignacego i Klementyny, lat 26, z gminy Solskiej (pow. oszmiański, woj. wileńskie), 24) Sapieja Józef, syn Jakóba lat 24 ze wsi Nieświń, gm. Gowarczów, pow. Koneckiego (woj. kieleckie), 25) Bałazy Józef, mieszkaniec gm. Rzeruśnia, pow. Miechowskiego, syn Jana i Marjanny ur. w 1895 r. (woj. kieleckie), 26) Sluza Marjanna, ur. w 1902 r. we wsi Wola Żydowska gm. Chmielnik, pow. Kieleckiego (woj. kieleckie), 27) Kozłowski Franciszek syn Wincentego ur. w 1853 z Sandomierza (woj. kieleckie), 28) Zganiacz Stanisław, syn Antoniego i Franciszki, ur. w 1893 r. stały mieszkaniec wsi Wola - Szkucka, gm. Ruda Maleniecka, pow. Konecki (woj. kieleckie), 29) Dziura Roman z Zawiercia — (woj. kieleckie) czują wstręt do pracy, włóczą się z miejsca na miejsce i wyłudzają od zwierzchności gminnych ich chwilowego miejsca pobytu datki pieniężne i to pod rozmaitymi pozorami (np. na pokrycie kosztów podróży powrotnej do miejsca przynależności, utrzymania itp.). Osoby te nie posiadają, względnie utraciły już prawo do opieki trwałej w gminach przez nie częstokroć nawet fałszywie zapodanych. Dla zapobieżenia zatem dalszym nadużyciom z ich strony należy nazwiska ich podać do wiadomości wszystkich zwierzchności gminnych i magistratów miast w tamtejszym powiecie, ostrzegając je, aby tym osobom nie udzielały żadnych wsparć, ani pomocy, albowiem zapodane przez nie rzekome gminy przynależności zastrzegają się, że nie będą w przyszłości więcej zwracały udzielonych wsparć.

Za Wojewodę: *Maszkowski.*

RUCH SŁUŻBOWY.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zamianował Referendarza VII. st. sł. w Starostwie w Rawie ruskiej Adama Remiszewskiego Starostą w Strzyżowie.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zamianował praktykantów sanitarnych: Dr. Antoniego Dorosza prowizorycznie urzędnikiem VIII. st. sł. w Starostwie w Sanoku a Dr. Wiktora Robla prowizorycznie lekarzem powiatowym w VIII. st. sł. w Starostwie w Lisku.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Starostę Ludwika Lipińskiego ze Strzyżowa do Jaworowa i powierzył mu kierownictwo tamtejszego Starostwa.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł urz. adm. I. kat. VII st. sł. Józefa Korneckiego z Województwa lwowskiego do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie.

Pan Minister Rolnictwa przeniósł Kazimierza Barskiego powiatowego lekarza weterynaryjnego z Dobromila do Starostwa w Bóbrce.

Pan Minister Pracy i Opieki Społecznej przeniósł Dr. Piotra Durkacza, Kierownika Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy we Lwowie do Centrali Urzędu Emigracyjnego przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej w Warszawie.

Kierownictwo P. U. P. P. we Lwowie powierzył Pan Wojewoda lwowski Dr. Władysławowi Wyszyńskiemu, kierownikowi Ekspozytury Urzędu Emigracyjnego we Lwowie.

P. Wojewoda zamianował praktykantów administracyjnych I. kategorji Dr. Mieczysława Skotnickiego i Henryka Kopię, urzędnikami I. kategorji w VIII st. sł.

L. W. 14.314/27/IV.

Lwów, dnia 19 marca 1927.

ROZPORZĄDZENIE

Tymczasowego Wydziału Samorządowego z dnia 19 marca 1927 r. o poborze specjalnych dopłat na utrzymanie szpitali krajowych w czterech województwach małopolskich w roku budżetowym 1927/28.

Na podstawie art. 32 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. u. R. P. Nr. 94 poz. 747), tudzież § 20 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. u. R. P. Nr. 31 poz. 317) pobierane będą od gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych w województwach Krakowskiem, Lwowskiem, Stanisławowskiem i Tarnopolskiem w roku budżetowym 1927/8 specjalne dopłaty na częściowe pokrycia wydatków na szpitalnictwo Małopolskie według następujących zasad:

§ 1.

Sumę specjalnych dopłat ustanawia się w wysokości 20 proc. wydatków netto przewidzianych w preliminarzu budżetowym Tymczasowego Wydziału Samorządowego na r. 1927/8 na utrzymanie szpitalnictwa w kwocie 1,728.500 zł.

§ 2.

Za podstawę rozkładu tych dopłat specjalnych na poszczególne miasta i powiatowe związki komunalne służy przeciętna roczna ilość dni leczenia w trzechleciu 1924 do 1926, według przynależności leczonych do każdego miasta, wzgędnie powiatu samorządowego. Przypadające na każde miasto i na każdy powiatowy związek komunalny dopłaty oblicza i podaje do wiadomości zarządów miast i powiatowych Związków komunalnych Tymczasowy Wydział Samorządowy.

§ 3.

Zarządy miast i powiatowych związków komunalnych obowiązane są przypadające na nie dopłaty wstawić do swych budżetów i pokryć je ze swych ogólnych dochodów.

Dopłaty winny być uiszczone w 4-ch równych ratach kwartalnych płatnych:
I-sza do dnia 30 czerwca 1927,
II-ga do dnia 30 września 1927,
III-cia do dnia 31 grudnia 1927,
IV-ta do dnia 31 marca 1928.

§ 4.

Spory wynikłe między Związkami komunalnemi a Tymczasowym Wydziałem Samorządowym o stosowanie art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych rozstrzyga Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w dzienniku urzędowym Województwa.

Tymczasowy Wydział Samorządowy
Przewodniczący: *Kędzior.*

Członek T. W. S.,
(podpis nieczytelny).

OGŁOSZENIA.

L. AD. 6589 ex 1927.

We Lwowie, dnia 25 kwietnia 1927.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dn. 18 grudnia 1906, Dz. pp. Nr. 5 z roku 1907 Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Karol Aleksander 2 im. Gross, aptekarz w Grodzisku (pow. Łańcut) wniósł dnia 19 kwietnia 1927 do tut. Urzędu Wojewódzkiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Jaworniku Polskim (pow. Rzeszów).

Urząd Wojewódzki wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli zagrożonymi w swej egzystencji przez otworzenie tej apteki, aby w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Starostwa w Rzeszowie.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Z Województwa:

Za Wojewodę: Dr. *Kofler.*

L. SA. 3351 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 4 maja 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102 poz. 936 Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Zwierzchność gminna w Rzepedzi, wniosła prośbę o utrzymanie w mocy po myśli art. 252 — 254 powołanej ustawy prawa piętrzenia wody rzeki Osławicy, celem poruszania młyna, tartaku i folusza w Rzepedzi.

Projekty techniczne wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (I-sze piętro, pokój Nr. 57), oraz w Starostwie w Sanoku, w czasie od 16-go maja 1927 do 15 czerwca 1927 r., dokąd też można wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko nadaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymywania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 17. czerwca 1927 o godzinie 12 w południe.

Punkt zborny Komisji przy młynie gminnym w Rzepedziu.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonania uznanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petentkę nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 3938 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 6. maja 1927.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102 poz. 936 Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że J a n M y c i e l s k i z Wiśniowej, wniósł prośbę o utrzymanie w mocy, po myśli art. 252—254 powołanej ustawy prawa piętrzenia wody w potoku P s t r ą g ó w k a w Wiśniowej, celem poruszania młyna i dostarczania wody rurociągiem dla celów gospodarczych do folwarku i domu mieszkalnego w Wiśniowej.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (1-sze piętro pokój Nr. 51) oraz w Starostwie w Strzyżowie, w czasie od 30. maja 1927 do 15. czerwca 1927, dokąd też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko uznaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 21. czerwca 1927 godz. 8 rano.

Punkt zborny Komisji przy młynie w Wiśniowej.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonania uznanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petenta nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 3532 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 6. maja 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102 poz. 936 Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Paweł Sapieha z Siedlisk, wniósł prośbę o udzielenie mu po myśli art. 45 powołanej ustawy, wodno-prawnego pozwolenia na urządzenie stawów rybnych na potoku P r u d n i k przy młynie w Hrebennem.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (1-sze piętro, pokój Nr. 51) oraz w Starostwie w Rawie ruskiej w czasie od 30. maja 1927 do 15. czerwca 1927, dokąd też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko nadaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 17. czerwca 1927 godz. 11 przedpołudniem.

Punkt zborny Komisji przy młynie w Hrebennem.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonania uznanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petenta nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 3513 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 6. maja 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102 poz. 936

Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie, odniósł się o udzielenie mu, po myśli ustępu 1 p. 5. art. 45 powołanej ustawy, wodnoprawnego pozwolenia na budowę mostu nad Sanem w Olchowcach, w ciągu drogi wojewódzkiej Przemyśl—Sanok.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie. (1-sze piętro, pokój Nr. 51) oraz w Starostwie w Sanoku, w czasie od 30. maja 1927 do 15. czerwca 1927, dokąd też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko nadaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 23. czerwca 1927 godz. 8 rano.

Punkt zborny Komisji w Olchowcach na drodze wojewódzkiej Przemyśl—Sanok przy projektowanym moście.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonania uznanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez Tymcz. Wydział Samorządowy nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 5971 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 10. maja 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102 poz. 936 Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Jan Dorożyński z Uhnowa, wniósł prośbę o utrzymanie w mocy po myśli art. 252 — 254 powołanej ustawy prawa piętrzenia wody rzeki Sołokija w celu poruszania młyna wodnoturbinowego w Uhnowie.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (1-sze pietro, pokój Nr. 55) oraz w Starostwie w Rawie ruskiej, w czasie od 25. maja 1927 do 15. czerwca 1927, dokąd też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko uznaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 27. czerwca 1927 godz. 11 min. 15 rano.

Punkt zborny Komisji przy młynie petenta.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonania uznanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petenta nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 5491 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 11. maja 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102 poz. 936 Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Dr. Zygmunt Grodzicki w Wańkowej, wniósł prośbę o utrzymanie w mocy po myśli art. 252—254 powołanej ustawy prawa wodnego na potoku Wańkówka, oraz o pozwolenie na odbudowę jazu i zmianę istniejących urządzeń młyna oraz tartaku wodnego w Wańkowej.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będa wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (1-sze piętro, pokój Nr. 57) jakoteż w Starostwie w Lisku, w czasie od 1 czerwca do 16 czerwca br. dokąd też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko nadaniu względnie uznaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 20. czerwca 1927 r. godz. 8 rano.

Punkt zborny Komisji we dworze w Wańkowej.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonania uznanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petenta nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 5495 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 11. maja 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102 poz. 936 Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Stanisław Karłowski wniósł imieniem małoletnich Jadwigi, Zygmunta i Jana Karłowskich prośbę o pozwolenie na odbudowę młyna turbinowego na potoku zw. Świdnica, obok folwarku Podemszczyzna.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (1-sze piętro, pokój Nr. 57) oraz w Starostwie w Lubaczowie, w czasie od 1-go do 18-go czerwca 1927 r. dokąd też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko nadaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 23. czerwca 1927 r. godz. 8 rano.

Punkt zborny Komisji we dworze w Podemszczyźnie.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonania uznanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez Karłowskich nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 5729 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 12. maja 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102 poz. 936 Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Państwowy Zarząd Dróg Wodnych w Sandomierzu zamierza przystąpić do przełożenia i podwyższenia wału wiślanego od Koćmierzowa do Nadbrzezia na przestrzeni rzeki Wisły od km. 264.540 do 269, na podstawie projektu zatwierdzonego przez Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z dnia 3. sierpnia 1926 r. Ldz. VII. 508/26.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń oraz z wykazem właścicieli gruntów i wykazem gruntów przeznaczonych do wywłaszczenia pod budowę wału, w gminach Koćmierzów, Zarzekowice i Nadbrzezie, będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (1-sze piętro, pokój Nr. 55) oraz w Starostwie w Tarnobrzegu, w czasie od 25. maja do 15. czerwca 1927, gdzie też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko projektowi i przeciw zamierzonym wywłaszczeniom, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego i niezainteresowanych znawców-ocenicieli gruntów, mających ulec wywłaszczeniu, wyznacza się na dzień 21. czerwca 1927 godz. 8 rano, przyczem w miarę potrzeby dochodzenie to trwać będzie także w dniach następnych.

Punkt zborny Komisji w Urzędzie gminnym w Koćmierzowie.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw projektowi i przeciw zamierzonym wywłaszczeniom żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody i przyległych gruntów, przez które mogłoby ulec ograniczeniom zamierzone przez Państwowy Zarząd Dróg Wodnych w Sandomierzu roboty nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno- prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 6010 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 15 maja 1927.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102 poz. 936 Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Jan Siemieński, wniósł prośbę o udzielenie mu po myśli ustępu 1 p. 4 art. 45 powołanej ustawy, wodno-prawnego pozwolenia na

1) piętrzenie wody potoku Doroszychy, względnie w dalszym biegu Moszczany w Rudzie manasterskiej, celem:

a) dla celów poruszania młyna,

b) urządzenia na parcelach gr. 1. kat. 959 i 7131 stawów rybnych, a następnie

c) o utrzymanie w mocy po myśli art. 252 — 254 ust. wodnej prawa utrzymywania 3 stawków dla hodowli ryb w dolinie rzeki Bezodni na parc. gr. 1. kat. 53, 55 i 6961 w Zamku.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (I-sze piętro, pokój Nr. 51) oraz w Starostwie w Rawie ruskiej, w czasie od dnia 15 do 30 czerwca 1927 r., dokąd też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko nadaniu względnie uznaniu powyższych praw, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 6 lipca 1927 r. godz. 9 rano.

Punkt zborny Komisji przy młynie w Rudzie Manasterskiej ad Manasterek.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonania uznanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petenta nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 4304 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 15 maja 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102 poz. 936 Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Zwierzchność gminna Szczawne, wniosła prośbę o utrzymanie w mocy po myśli art. 252 — 254 powołanej ustawy prawa piętrzenia wody rzeki Osława celem popędu młyna, tartaku i folusza w Szczawnem.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (I-sze piętro, pokój Nr. 57) oraz w Starostwie w Sanoku, w czasie od 1-go czerwca 1927 do 16 czerwca 1927. dokąd też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko uznaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 18 czerwca 1927 godz. 8 rano.

Punkt zborny Komisji przy młynie w Szczawnem.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonania uznanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petentkę nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 6036 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 15 maja 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102 poz. 936 Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Jan Siemieński, wniósł prośbę o utrzymanie w mocy po myśli art. 252 — 254 powołanej ustawy prawa utrzymywania młyna wodnego na potoku Doroszycha w Pogorzelisku.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (I-sze piętro, pokój Nr. 51) oraz w Starostwie w Rawie ruskiej, w czasie od 15 czerwca do 30 czerwca 1927, dokąd też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko uznaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 6 lipca 1927 godz. 11-ta przedpołudniem.

Punkt zborny Komisji przy młynie w Pogorzelisku.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonania uznanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograni-

czeniom użytkowanie zamierzone przez petenta nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 6368 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 15 maja 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102 poz. 936 Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Jan Siemieński z Zamku, wniósł prośbę o udzielenie mu po myśli ustępu 1 p. 4 art. 45 powołanej ustawy, wodno-prawnego pozwolenia na odbudowę młyna wodnego turbinowego w Magierowie i założenia przy tym młynie stawów rybnych w Magierowie i Okopach zasilanych przez potoki Biała i Uhrynia.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (I-sze piętro, pokój Nr. 51) oraz w Starostwie w Rawie ruskiej w czasie od 15 do 30 czerwca 1927 r., gdzie też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko nadaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 7 lipca 1927 — godz. 9 rano.

Punkt zborny Komisji przy młynie Jana Siemieńskiego w Magierowie.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonania uznanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petenta nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

Starostwo Jaworów.

L. 8970.

Jaworów, dnia 5 maja 1927.

Starostwo w Jaworowie po myśli ust. 2-go art. 195 ustawy wodnej z 19 września 1922 Dz. R. P. Nr. 102 poz. 936 podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych we Lwowie zamierza przystąpić do budowy mostu żelazno-betonowego na rzece Szkle pod Krakowcem. Projekt techniczny wraz z wyjaśnieniem sposobu wykonania budowli będzie wyłożony do publicznego wglądu w Starostwie w Jaworowie (pokój Nr. 4) w czasie od 15 maja 1927 do 15 czerwca 1927, gdzie też interesowani mogą wnosić pisemnie lub ustnie zarzuty lub żądania, które można wnieść również przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 21 czerwca 1927 o godz. 12-tej. Punkt zborny Komisji przy moście pod Krakowcem.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą żadnych zarzutów, tracą do nich prawo.

Starosta: wz. *Falkiewicz.*

Starostwo w Kolbuszowej.

L. 7132/3.

Kolbuszowa, dnia 30 marca 1927.

Stosownie do przepisów ustawy wodnej z 19 września 1922 Dz. U. R. P. Nr. 102 zawiązała się w gminie Wólka sokołowska powiat Kolbuszowa Spółka wodna obejmująca grunta członków gminy Wólka sokołowska i Trzeboś powiat Kolbuszowa oraz grunta członków gminy Wólka niedźwiecka i Brzoza stadnicka powiat Łańcut. — Obszar tych gruntów wynosi około 128 morgów. — Statut Spółki, którego wyciąg podaję w streszczeniu został równocześnie zatwierdzony reskryptem Starostwa z dnia 30 marca 1927, L. 7132.

1) Spółka wodna nosi nazwę „Spółka wodna dla osuszenia łąk położonych w gminie Wólka sokołowska i Trzeboś powiat Kolbuszowa oraz w gminie Brzozie stadnickiej i Wólce niedźwieckiej powiat Łańcut z siedzibą w Wólce sokołowskiej.

2) Celem Spółki jest osuszenie zapomocą rowów łąk w powyższych gminach według planu sporządzonego przez Państwowy Zarząd wodny w Rzeszowie.

3) Przewodniczący zastępuje Spółkę na zewnątrz, przewodniczy na posiedzeniach Zarządu i zgromadzeniach członków Spółki, on jest wykonawcą uchwał i znosi się bezpośrednio z władzami oraz zwołuje wszelkie posiedzenia tak Zarządu jakoteż Walnego Zgromadzenia członków,

4) Do zakresu czynności Zgromadzenia członków należy:

a) wybór członków Zarządu i ich zastępców oraz Komisji rewizyjnej

b) sposób pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych,

c) zatwierdzenie przez Zarząd przedłożonych rocznych sprawozdań, rachunków, bilansu i budżetu,

d) ustanowienie wynagrodzenia dla płatnych funkcjonarjuszy Spółki,

e) uchwalenie zmian w Statucie Spółki,

f) uchwała co do przyłączenia sąsiednich gruntów do Związku Spółki, lub wyłączenia poszczególnych gruntów z tego związku, po myśli art. 163, 164, 169 ustawy wodnej,

g) uchwalenie rozwiązania Spółki wodnej zgodnie z przepisami art. 178, ustawy wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesu Spółki.

Uchwały Zgromadzenia członków Spółki wymienione w punkcie d, e, f, g, h, wymagają dla uzyskania prawomocności zatwierdzenia Władzy nadzorczej.

Ogłoszenia Zarządu Spółki dotyczące Członków Spółki wywieszone być mają u Przewodniczącego Zarządu i jego zastępcy i u naczelnika gminy i to w miejscu dla ogłoszeń przeznaczonem, widocznem i dla każdego dostępnem. Zwołanie Zgromadzenia członków Spółki wraz z podaniem terminu i porządku obrad musi być ogłoszone przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania również na tydzień naprzód obowiązany jest przewodniczący Zarządu o zwołaniu Zgromadzenia członków zawiadomić władzę nadzorczą podaniem terminu i porządku obrad.

Ogłoszenia podpisuje Przewodniczący Spółki.

Starosta: wz. Dr. *Schnitzel.*

Starostwo w Starym Samborze.

L. 5138/27/2.

Stary Sambor, dnia 25 marca 1927.

Państwowy Zarząd Wodny w Samborze wniósł prośbę z dnia 9 marca 1927 L. 12, o ubezpieczeniu brzegów i odgraniczenie łożyska rzeki Strwiążu w gminie Polana po myśli art. 6 i 45, ustawy wodnej z 19 września 1922 Dz. p. p. Nr. 102 poz. 936 a to w klm. 26.470 do 26.740. Starostwo jako władza wodna I. instancji rozpisuje niniejszem po myśli art. 187 powołanej ustawy wodnej, rozprawę wodną, która odbędzie się na miejscu projektowanej regulacji dnia 24 maja 1927 od godziny 10 rano, ewentualnie w dniach następnych, przy współudziale delegata Starostwa, znawcy technicznego i stron interesowanych.

Projekt techniczny wraz z wyjaśnianiami wyłożone będą do publicznego wglądu w Starostwie w Starym Samborze, w biurze Nr. 2, w godzinach od 10 do 13 w czasie od dnia 12 kwietnia 1927 do dnia 12 maja 1927.

Podania lub protokolarne oświadczenia w sprawie zamierzonej regulacji można wnosić przed terminem rozprawy do Starostwa, następnie zaś przy rozprawie w dniu 24 maja 1927, na ręce przewodniczącego komisji.

Równocześnie zaznacza się wyraźnie, że interesowani, którzy we wskazanym wyżej terminie lub w czasie dochodzenia komisyjnego nie wniosą zarzutów w sprawie przedmiotowej, tracą do nich prawo, a mogą tylko przeciw szkodliwemu działaniu wykonania nadanego prawa, żądać wniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby urządzenia te nie dały się pogodzić z projektowaną regulacją.

Starosta: *Smalawski.*

Starostwo w Łańcucie.

L. 11179/27/Z.

Łańcut, dnia 23 kwietnia 1927.

Gmina Budy Łańcuckie położona w powiecie łańcuckim wniosła prośbę o udzielenie konsensu wodno-prawnego na urządzenie i utrzymywanie przewozu linowego na rzece Wisłoku w gminie Budy łańcuckie.

Ponieważ Urząd Wojewódzki reskryptem z dnia 14 listopada 1926 L. SA. 16432/926 wyznaczył po myśli ust. 1 art. 190 w związku z ustępem 1 lit. a) art. 186 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. Nr. 102 poz. 936 Starostwo łańcuckie do przeprowadzenia wodno-prawnego dochodzenia w tej sprawie — przeto zarządzam postępowanie wodno-prawne na miejscu w Budach łańcuckich w dniu 25 maja 1927 o godzinie 11-tej rano co podaję do publicznej wiadomości z pouczeniem, że odnośny projekt techniczny można przejrzeć przez dni 14-cie to jest od 1 maja 1927 do 15 maja 1927 w biurze Referenta dla spraw wodnych w Starostwie w godzinach urzędowych.

Ewentualne ustne lub pisemne zarzuty jak również żądania wzniesienia i utrzymywania urządzeń i wypłaty odszkodowań można wnieść przed terminem rozprawy wodnej do Starostwa w Łańcucie następnie najpóźniej przy samej rozprawie komisyjnej na ręce przewodniczącego komisji — przyczem ostrzegam, że ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą żadnych zarzutów tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie lub odszkodowania gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: *Łodziński.*

Starostwo lwowskie.

L. 12084/27/G.

Lwów, dnia 4 maja 1927.

Jan Procyk zamieszkały w Kościejowie wniósł prośbę o konsentowanie wodno-prawne młyna istniejącego od szeregu lat w Kościejowie, o dwu kołach nasiębiernych, poruszanego wodą potoku-młynówki. Ponieważ Urząd Wojewódzki reskryptem z dnia 15 września 1924 L. 4853/24/II/2, przekazał niniejszą prośbę z mocy art. 190 ustęp 1 ustawy wodnej z 19 września 1922 Dz. U. R. P. Nr. 102 Starostwu do załatwienia w zastępstwie Województwa, przeto zarządzam postępowanie wodno-prawne na miejscu w Kościejowie w dniu 20 czerwca 1927 o godz. 10 rano co podaję do publicznej wiadomości, z pouczeniem, że odnośny projekt techniczny można przejrzeć od dnia 15 maja 1927 przez dni 14, w biurze referenta spraw wodnych w Starostwie w godzinach urzędowych, że podania i zarzuty przeciw udzieleniu zezwolenia na utrzymanie w mocy po myśli art. 252 ustawy wodnej prawa użytkowania wody, względnie o zezwolenie na wykonanie nowych, lub istotną zmianę istniejących budowli i urządzeń wodnych, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań, moż-

na wnosić przed terminem rozprawy komisyjnej do Starostwa, następnie zaś przy rozprawie komisyjnej, przyczem ostrzegam, że ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie lub odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: *Kuźniewicz* wz.

Starostwo w Sanoku.

L. 16865/3.

Sanok, dnia 9 maja 1927 r.

Linkner Jakób i Hatała Józef z Tyrawy wołoskiej wnieśli do tut. Starostwa prośbę o utrzymanie w mocy istniejącego na podstawie art. 252 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. R. P. Nr. 102 poz. 936 prawa piętrzenia wody na potoku Tyrawka oraz prawa użytkowania wody tegoż potoku dla wyzyskania jej siły popędowej, poruszającej od niepamiętnych czasów młyn i tartak, do dziś na parcelach bud. lk. 69 i 70 gminy kat. Tyrawa wołoska istniejące — a dalej o wpis tych uprawnień do księgi wodnej.

Podając powyższe do powszechnej wiadomości, Starostwa działając w zastępstwie i w imieniu Województwa Lwowskiego, na podstawie reskryptu tegoż Województwa z dnia 31 grudnia 1926 L. SA. 19029 rozpisuje niniejszem i ogłasza rozprawę wodną po myśli art. 195, 196 i 197 powołanej wyżej ustawy wodnej na dzień 23 czerwca 1927 r. (dwudziestego trzeciego czerwca) godzinę 10 rano na miejscu przedmiotowych budowli wodnych przy udziale znawcy i stron interesowanych.

Projekt techniczny oraz wyjaśnienia i akta w powyższej sprawie wyłożone są do publicznego wglądu w tut. Starostwie w biurze Nr. 3 w godzinach urzędowych do dnia 20 czerwca b. r.

Podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko utrzymaniu w mocy zgłoszonych praw wodnych, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymywania urządzeń wodnych i wypłaty odszkodowań można wnosić przed terminem rozprawy wodnej do Starostwa w Sanoku, następnie zaś przy samej rozprawie komisyjnej w dniu 23 czerwca 1927 r. na ręce przewodniczącego Komisji przyczem ostrzega się wyraźnie wszystkich interesowanych, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw utrzymaniu w mocy zgłoszonych praw wodnych żadnych zarzutów tracą do nich prawo i moga przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania utrzymanych w mocy praw żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Interwencja doradców i zastępców prawnych i fachowych jest dopuszczalna.

Starosta: *Michałowski.*

L. Nr. R. 1360.

Kraków, dnia 20. maja 1927.

Na podstawie art.18 ustawy z dnia 31. lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 39. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że Główna Komisja Ziemska w Warszawie zatwierdziła w dniu 23. grudnia 1926 orzeczenie Okręgowej Komisji Ziemskiej w Krakowie powzięte na posiedzeniu jawnem, odbytem w dniu 23. lipca 1926 r. treści następującej:

1. Zatwierdzić wniosek 65 gospodarzy z gminy Sąsiadowice,złożony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Samborze w dniu 9. października 1925 r. o wdrożenie postępowania scaleniowego w gm. Sąsiadowice.

2. Wdrożyć postępowanie scaleniowe w gm. administracyjnej Sąsiadowice i ustalić obszar scalenia na następujące grunty:

a) wszystkie grunty włościańskie w gminie Sąsiadowice położone, objęte wyk. hip. od 1 do 1410 ks. gr. gm. Sąsiadowice o ogólnym obszarze 1204 ha 45 a z wyłączeniem jednak realności lwh 1373 ks. gr. gm. Sąsiadowice stanowiącej las.

b) na grunty będące własnością Konwentu OO. Karmelitów o obszarze 124 ha 17 a 81 m. kw. lwh. 133 ks. tab. Sądu Okręgowego w Samborze, a rozmieszczone w szachownicy pomiędzy gruntami włościańskiemi.

c) na grunty stanowiące własność Heleny z Drohojewskich Okęckiej o obszarze 13 ha lwh. 332 ks. gr. tab. przy Sądzie Okręgowym w Samborze, objęte licz. kat. 2848 i 2850, a to w celu wyprostowania granic.

Orzeczenie to uprawomocniło się z dniem zatwierdzenia przez Główną Komisję Ziemską w Warszawie i stało się wykonalnem z dniem doręczenia tj. z dniem 9. IV. 1927 r.

P. O. Prezeša: *Bulanda.*

Przepisane na mocy art. 4. ustawy o mierniczych przysięgłych z 15/7. 1925 Dz. p. p. Nr. 97 poz. 682 egzaminy kandydatów praktykujących na obszarze Województw: Kieleckiego, Krakowskiego Lubelskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego i Wołyńskiego odbędą się w terminie wiosenym b. r. wczasie od 17. maja do 9. czerwca 1927. w Okr. Dyrekcji Robót Publicznych Województwa Lwowskiego.

Sekretarz Komisji Egzaminacyjnej na mierniczych przysięgłych we Lwowie: Inż. *Hillbricht.*

Wojewoda Lwowski upoważnił inż. Piotra Jackowskiego dekretem z 18. marca 1927 L. I 1102 do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego. Przysięgę służbową złożył inż. Jackowski dnia 25. kwietnia 1927 r.

Wojewoda Lwowski upoważnił inż. Antoniego Ilgnera dekretem z 21. marca 1927. L. I 1087 do

wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego. Przysięgę złożył inż. Ilgner dnia 2. kwietnia 1927.

Inż. Jan Bagieński rządowo upoważniony cywilny inżynier architektury i budownictwa lądowego z siedzibą we Lwowie złoży ł przepisaną przysięgę dnia 5. maja 1927.

L. AR. 7832 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 23 maja 1927 r.

KONKURS

na dostawę drzewa i węgla.

Urząd Wojewódzki we Lwowie rozpisuje konkurs na dostawę 240 (dwustu czterdziestu) sągów drzewa bukowego, 8 (ośmiu) sągów drzewa sosnowego, oraz 5 (pięciu) wagonów węgla kostkowego, górnośląskiego o pojemności po 10.000 kg.

Drzewo ma być zdrowe i suche i dostarczone w pełnej ilości w terminie do 15 września 1927 r. Z tego 242 sągów ma być dostarczonych loco drugie podwórze gmachu Województwa we Lwowie, a 6 sągów na górę od ul. Franciszkańskiej i ułożone należycie w sągi, celem umożliwienia sprawdzenia ilości i komisyjnego odebrania.

Do dnia 15 października 1927, wszystko drzewo ma być porznięte i porębane — z tego 200 sągów na czwórkę, a 48 sągów na trójkę — następnie wrzucone do piwnicy i należycie ułożone.

Węgiel ma być pierwszej jakości, bez miału i dostarczony w pełnej ilości w terminie do dnia 15 września 1927 loco pierwsze podwórze gmachu Województwa we Lwowie, a następnie zrzucony do piwnicy.

Oferty na dostawę drzewa lub węgla ostemplowane znaczkiem stemplowym na 3 zł. należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie — Oddział AR. II. p. w kopertach lakowanych z napisem „Dostawa drzewa" lub „węgla" przy równoczesnem dołączeniu próbki.

Oferenci mają złożyć tytułem wadjum kwotę równającą się 10 proc. oferowanej ogólnej wartości dostawy do Kasy Skarbowej „A" we Lwowie, a dowód złożenia załączyć do oferty.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru z pomiędzy oferentów, nieprzyjęcia żadnej oferty, lub też dopuszczenia do przetargu ustnego.

Na ofercie należy podać dokładny adres celem zawiadomienia oferenta o przyjęciu, lub nieprzyjęciu oferty.

Złożone wadjum na wypadek niedotrzymania umowy przepada na rzecz Skarbu Państwa niezależnie od dochodzeń sądowych.

Termin wnoszenia ofert upływa z dniem 28 czerwca 1927, w którym to dniu nastąpi komisyjne otwarcie nadesłanych ofert.

Należytość od umowy ponosi w całości oferent.

Należytość za dostarczone drzewo, lub węgiel wypłacać będzie Urząd Wojewódzki każdego miesiąca stosownie do otrzymywanego kredytu począwszy od dnia 1 sierpnia 1927 aż do umorzenia całej należytości.

Wojewoda: Dr. *Garapich* w. r.

L. 4817/27. Rg.

We Lwowie, dnia 26. kwietnia 1927.

KONKURS

na dostawę drzewa i węgla

Komendant Wojew. P. P. we Lwowie rozpisuje konkurs na dostawę 11 wagonów drzewa i 14 wagonów węgla a 10.000 kg.

3 wagony drzewa i 4 wagony węgla z dostawą Lwów, ul. Leona Sapiehy Nr. 1 wraz z rzuceniem i ułożeniem w piwnicy.

8 wagonów drzewa i 10 wagonów węgla z dostawą Lwów, ul. Kazimierzowska L. 30 również ze zrzuceniem i ułożeniem wpiwnicy.

Drzewo ma być bukowe, suche, rębane na czwórkę i bez sęków.

Węgiel ma być pierwszej jakości, bez miału o wartości kalorycznej nie mniejszej, jak 7000 kalorji.

Oferty na dostawę drzewa lub węgla ostempiowane znaczkiem stmplowym na 3 zł. należy wnosić do Komendy Wojew. P. P. we Lwowie, ul. Leona Sapiehy Nr. 1 schody Nr. II. 1 piętro w kopertach lakowanych z napisem „Dostawa drzewa" lub „węgla" przy równoczesnem dołączeniu próbki.

Ofertanci mają złożyć tytułem wadjum kwotę, równającą się 10 % oferowanej ogólnej wartości dostawy, do Kasy Skarbowej „A" we Lwowie, a dowód złożenia załączyć do oferty.

Komendant Wojewódzki zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru z pomiędzy oferentów, nieprzyjęcia żadnej oferty, lub też dopuszczenie do przetargu ustnego.

Na ofercie należy zapodać dokładny adres, celem zawiadomienia oferenta o przyjęciu lub nieprzyjęciu oferty tegoż.

Złożone wadjum na wypadek niedotrzymania umowy przepada na rzecz Skarbu Państwa niezależnie od dochodzeń sądowych.

Termin wnoszenia ofert upływa **z dniem 30. czerwca 1927.** w którym to dniu nastąpi komisyjne otwarcie nadesłanych ofert.

Należytość od umowy ponosi w całości ofertant. Po spisaniu umowy nastąpi natychmiastowa dostawa. Należytość za dostarczony węgiel lub drzewo bedzie płatną w miarę posiadanego kredytu.

Bliższych informacji udzielać będzie Referent Gospod. Kmdta Wojew. P. P. we Lwowie, ul. Leona Sapiehy Nr. 1. schody Nr. II parter na lewo.

Komendant Wojew. P. P.: *Wiczyński* m. p.

KONKURS

Niniejszem rozpisuję konkurs na posadę praktykanta sanitarnego przy Starostwie w Dolinie z poborami X. st. sł. urzędników państwowych.

Podania o nadanie powyższej posady należycie udokumentowane (metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dyplom lekarski, dowód uprawnienia do wykonywania praktyki lekarskiej po myśli art. 2 ustawy z 2. grudnia 1921, Dz. U. Rz. P. Nr. 105 poz. 762, dowód zadośćuczynienia obowiązkowi służby wojskowej i curriculum vitae) wnosić należy do dnia 15. czerwca br. do Wydziału Prezydjalnego Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie.

Pierwszeństwo w otrzymaniu powyższej posady będą mieli kandydaci, mogący wykazać się dłuższą praktyką lekarską.

Kandydaci, pozostający obecnie w służbie państwowej winni podania wnosić w przepisanej drodze służbowej.

Wojewoda: *Korsak.*

Komitet Rozbudowy „Państwowej Szkoły Mleczarskiej w Staromieściu" rozpisuje pisemny przetarg ofertowy, na wykonanie dostaw i robót dla wykończenia rozbudowy tejże szkoły na dzień 25. maja 1927.

Oferty sporządzone na podstawie przedmiaru który może być przeglądnięty w biurze Nr. 1. Starostwa w godzinach urzędowych, należy wnieść do godziny 12-tej dnia 25. maja 1927 do protokołu podawczego Starostwa.

W dniu 25. maja 1927 o godzinie 12-tej nastąpi w biurze Nr. 1. Starostwa protokolarne otwarcie ofert.

Unieważnia się zgubioną kartę szoferską Nr. 411.IV.514 wystawioną na nazwisko Edwarda Ruppenthala, kartę rejestracyjną samochodową Nr. 7980 wystawioną na nazwisko Rudolfa Martuli i kartę rejestracyjną samochodową Nr.8175 wystawioną na nazwisko Redakcja „Słowa Polskiego".

Unieważniamy zagubione pozwolenie wydane przez Lwowski Urząd Wojewódzki na kursowanie samochodu osobowego Forda zarejestrowanego do Nr. rej. L. W. 7819 a wydanego na nazwisko firmy „Taksameter" Spk. z ogr. por. Lwów, Zielona 59.

Oskar Halberstein mp.
Wiktor Marjan Kuliczkowski mp.

Unieważnia się zgubioną legitymację urzędową wystawioną na nazwisko Wandy Wąsowskiej, nauczycielki w Ruminie pow. Rudki.

STATUT

Spółki wodnej dla drenowania gruntów w Mikłaszowie założonej dnia 4 lutego 1927 r. zatw. Reskr. Star. 19.II.1927. L. 1635/27.

§. 1.

Dla wykonania drenowania gruntów oraz utrzymania wykonanych robót w należytym stanie zawiązuje się po myśli art. 133 i 167 ustawy wodnej z dnia 19. września 1922 Dz. U. Rzpltej Nr. 102 poz. 936 na podstawie uchwały większości uczestników Spółka wodna, która nosi nazwę **„Spółka wodna dla drenowania gruntów w Mikłaszowie"** i ma siedzibę w Mikłaszowie.

§. 2.

Za podstawę wykonania robót służyć ma projekt sporządzony przez biuro meljoracyjne przy T. W. S. we Lwowie, który preliminuje koszta zamierzonych robót na 36.300.

Władzy Nadzorczej (Starostwu) przysługuje prawo wprowadzenia zmian w tym projekcie.

§. 9.

Do zakresu czynności Zgromadzenia członków należy:

a) wybór członków Zarządu i ich zastępców oraz komisji rewizyjnej.
b) sposób pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych.
c) zatwierdzenie przedłożonych przez Zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansów.
d) ustanawianie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszy Spółki,
e) uchwalanie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu Spółki, określonego w art. 2. statutu z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Władzę Nadzorczą,
f) uchwalanie zmian w statucie Spółki,
g) uchwała co do przyłączenia sąsiednich gruntów do Związku Spółki lub wyłączenie poszczególnych gruntów z tego Związku po myśli art. 163, 164 i 169 ustawy wodnej,
h) uchwalanie rozwiązania Spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesów Spółki.

Uchwały Zgromadzenia członków Spółki wymienione w punktach d, e, f, g, h, wymagają dla uzyskania prawomocności zatwierdzenia Władzy Nadzorczej.

§. 10.

Administrację Spółki sprawuje Zarząd składający się z 5 członków i tyluż zastępców, których wybiera Zgromadzenie członków Spółki większością głosów mającą się obliczyć w myśl rozporządzenia T. W. S. powołanego w §. 5 według powierzchni gruntów.

§. 21.

Ogłoszenia Zarządu Spółki dotyczące członków Spółki wywieszone być mają u Przewodniczącego Zarządu, Zastępcy Przewodniczącego i u Naczelnika gminy w miejscu do ogłoszeń przeznaczonem, widocznem i dla każdego przystępnem.

Ks. Włodzimierz Semkiw.

Z drukarni i litografji Piller-Neumanna we Lwowie.